

Høsten og Saaningen.

(Fra Landbrugsministeriets Landbrugsudvalg.)

Udsendt gennem Ritzaus Bureau Torsdag den 7. September 1916.

Det regnfulde Vejr, der, om end i meget forskellig Grad, i de sidste 3 Uger har hjemstøgt største Delen af Landet, har vanskeliggjort Høstarbejdet i høj Grad og bragt megen Sæd til at spire. Hvor det ikke lykkedes at faa Rugen i Hus, før Regnperioden indtraadte, er det som sædvanlig denne, der er stærkest spiret; men selv Hveden er adskillige Steder spiret i ikke ringe Grad, og Havren er hist og her ganske sammengroet i Toppen af Negene. Bygget synes at have holdt sig bedst. Samtidig med, at Kærnsens Ødelæggelse saaledes gradvis skrider fremad, forringes tillige Halmens Foderværdi.

Under disse Forhold og i Betragtning af den overordentlige Betydning, som den bedst mulige Bjærgning af Landets Kornhøst under de nuværende Forhold har for Landet som Helhed, finder Landbrugsudvalget Anledning til at betone Hensigtsmæssigheden af at sætte Sæden i smaa Stakke (»bornholmske Stakke») i Marken. Man mener at kunne tilraade følgende Fremgangsmaade herved, idet man indtrængende skal anbefale først og fremmest at tænke paa Rugen og Hveden — Brødkornet, der jo under de nuværende Forhold spiller en ganske anderledes vigtig Rolle for Landets Befolkning end under normale Tilstande.

Den første Dag, Sæden er omtrent tør under Negbaandet og i Toppen, men endnu ikke fuldt tjenlig til Indkørsel, sættes hele Arbejdsstyrken i Gang med Stakning. Selv om den er saa tør, at den kunde tages ind, maa Stakning dog, naar Vejret anses for upaalideligt, tilraades, da man i mange Tilfælde i samme Tid kan stakke 2 à 3 Gange saa meget, som man kan køre hjem. Arbejdet begynder saa tidligt om Morgen, som Duggen er borte. Jo tørrere Sæden er, desto større Stakke sætter man; er den mangelfuld tør og stærkt spiret, bruges kun 20 à 30 Neg til en Stak; er den godt tør, sættes Stakkene saa store, som man i det hele finder bekvemt.

Selve Stakningen udføres af de paalideligste Folk, og der bør kun være en Mand om at sætte en Stak. Stakkene gøres ikke bredere i Bunden end højst nødvendigt, og det maa nøje iagttages, at Toppen af Negene altid viser stærkt opefter, saa at Stakken altid er højest i Midten. Ved større Stakke maa der af Hensyn hertil jævnlig lægges nogle Neg ind midt i Stakken; hertil vælges af de tørreste Neg. Hvert Neg maa dække over Mellemmrummet mellem to underliggende Neg. Til Dækning af Stakken anvendes de mest fugtige og de stærkest spirede Neg. Disse maa ligeledes vise stærkt opad med Toppen og lægges saaledes, at de saa godt som muligt dækker Mellemmrummene mellem de sidst lagte Neg. Har man Rivelse, dækkes Stakken hermed.

Den endnu ikke mejede Sæd er nu for største Delen — bortset fra nogen Havre — saa stærkt moden baade i Kærne og Straa, at den vil kunne stakkes umiddelbart efter Mejningen, naar den bliver mejet og bundet fri for Regn og Dug.